

Uchwała nr 274/II/2024
Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Warszawskiej
z dnia 28 maja 2024 r.

w sprawie wyrażenia opinii w sprawie odwołania od uchwały nr 254/II/2024 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Warszawskiej z dnia 26 marca 2024 r. o odmowie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauki społeczne w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości Panu mgr. inż. Ryszardowi Ostaszewskiemu

Na podstawie § 49 ust. 3 pkt 1 Statutu PW oraz art. 179 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.) i art. 21 ust.1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789, z późn. zm.) w związku z § 1 uchwały nr 23/L/2020 Senatu PW z dnia 23 września 2020 r. w sprawie wyboru członków Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Warszawskiej na kadencję 2020-2024 (z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Warszawskiej, po zapoznaniu się ze złożonym w dniu 29 kwietnia 2024 r. przez Pana mgr. Ryszarda Ostaszewskiego odwołaniem od *uchwały nr 254/II/2024 Rady Naukowej Dyscypliny Politechniki Warszawskiej Nauki o Zarządzaniu i Jakości z dnia 26 marca 2024 r. o odmowie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauki społeczne w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości Panu mgr. inż. Ryszardowi Ostaszewskiemu*, wyraża swoją opinię w sprawie odwołania, stanowiącą załącznik do uchwały.

§ 2

Rada Naukowa Dyscypliny Politechniki Warszawskiej postanawia o przekazaniu odwołania i opinii, o których mowa w § 1, wraz z aktami sprawy Radzie Doskonałości Naukowej.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca

Rady Naukowej Dyscypliny

dr hab. inż. Katarzyna Rostek, prof. uczelni

OPINIA

w sprawie odwołania od uchwały nr 254/II/2024 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Warszawskiej z dnia 26 marca 2024 r. o odmowie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauki społeczne w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości Panu mgr. inż. Ryszardowi Ostaszewskiemu (dalej „uchwała nr 254/II/2024”)

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w *uchwale nr 254/II/2024* i negatywnie opiniuje odwołanie Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego od *uchwały nr 254/II/2024*, ponieważ podjęte w postępowaniu czynności zostały przeprowadzone prawidłowo, a cały materiał zgromadzony w sprawie wszechstronnie rozpatrzony. W odwołaniu Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego od *uchwały nr 254/II/2024* nie zostały wskazane również nowe okoliczności, które uzasadniałyby zmianę decyzji o odmowie nadania stopnia doktora Panu mgr. inż. Ryszardowi Ostaszewskiemu.

W odniesieniu do szczegółowych zarzutów, które podniósł w swoim odwołaniu z dnia 29 kwietnia 2024 r. Pan mgr. inż. Ryszard Ostaszewski należy wskazać, co następuje.

Ad. 1

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego „*niewykonania postanowienia Rady Doskonałości Naukowej z dnia 27 marca 2023 r. znak: DRKN.Z5.402.1.2023, tj. niewyjaśnienia przyczyn oraz nieustalenia osób winnych przewlekłości*” należy wskazać w pierwszej kolejności, że kwestie te nie wpłynęły na decyzję Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW o odmowie nadania stopnia doktora Panu mgr. inż. Ryszardowi Ostaszewskiemu. Przewlekłość postępowania nie ma bowiem bezpośredniego związku z merytoryczną decyzją Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW o odmowie nadania stopnia doktora Panu mgr. inż. Ryszardowi Ostaszewskiemu, przy podejmowaniu której opierano się w szczególności na wykonanych recenzjach rozprawy doktorskiej oraz dokumentacji będącej wynikiem prac komisji doktorskiej w zakresie dopuszczenia do publicznej obrony, a także części jawnej i niejawnej obrony.

Przyczyny przewlekłości zostały szczegółowo wyjaśnione Panu mgr. inż. Ryszardowi Ostaszewskiemu w piśmie z dnia 12 marca 2024 r. znak: RNDNZJ/II/9/2024, w szczególności były to wielokrotne i różnorodne działania, które Rada podejmowała, aby Pan mgr. inż. Ryszard Ostaszewski poprawił rozprawę doktorską.

Ponadto wbrew informacji zawartej w odwołaniu od *uchwały nr 254/II/2024* (str. 2), w poprawionej rozprawie doktorskiej Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego nie zostały uwzględnione uwagi recenzenta Pana prof. dr. hab. Marka Ćwiklickiego. Recenzent wyraźnie

wskazuje na to w treści swojej powtórnej recenzji wyszczególniając, że w zakresie rozważań teoretycznych w treści rozprawy zostały pominięte ważne kwestie problemowe, gdzie Autor rozprawy wyjaśnia to specyfiką podjętego tematu, jednocześnie nie udowadniając tego stwierdzenia. Recenzent nie zaakceptował również wystarczalności tłumaczeń przy braku zmian procesu badawczego, wykazując braki zarówno w jego układzie, jak i sposobie realizacji poszczególnych etapów. W końcu zakwestionował logiczność całego wywodu, na którym oparte są końcowe wnioski i rekomendowane rozwiązanie. Druga recenzja, autorstwa prof. dr hab. Iwony Niżnik-Dobosz, chociaż pozytywna, również wskazywała na mocno zawężone podejście analityczne przy konstrukcji modelu, brak jego konfrontacji ze środowiskiem rzeczywistym oraz brak wskazania możliwości szerszego wykorzystania modelu. Na to ostatnie pytanie dotyczące możliwości adaptacji modelu w innych służbach, instytucjach, podmiotach, chociaż było sformułowane po raz pierwszy w recenzji, Pan mgr inż. Ryszard Ostaszewski nie odpowiedział satysfakcjonująco również w trakcie obrony, tłumacząc się brakiem znajomości środowiska i obowiązujących w nim ram prawnych.

Dopuszczenie do obrony rozprawy w tym kontekście stanowiło formę dania ostatniej szansy do uzupełnienia, poprawienia i udoskonalenia elementów wskazywanych jako niewystarczające w obu wariantach recenzji rozprawy. Decyzja ta została podjęta większością głosów w liczbie 5 głosów na TAK i 4 głosy na NIE, co wskazuje, że już w tym momencie znacząca część komisji doktorskiej była za nieprzyjęciem rozprawy doktorskiej i zakończeniem procedury postępowania. Podczas obrony, jak wykazano w protokole z części niejawniej obrony ani poziom prezentacji, ani odpowiedzi udzielane w toku dyskusji nie usatysfakcjonowały członków komisji doktorskiej. Brak wykazania się wiedzą ogólną w zakresie nauk o zarządzaniu i jakości, ogólniki w odpowiedziach na pytania metodyczne, brak znajomości metod badawczych oraz ekspercki a nie naukowy charakter opracowanego rozwiązania to były zarzuty najczęściej pojawiające się w wypowiedziach członków komisji doktorskiej w części niejawniej obrony. Podkreślono również, że Pan mgr inż. Ryszard Ostaszewski nie wykorzystał szansy jaką dała mu najpierw możliwość poprawy rozprawy po recenzji negatywnej, a następnie dopuszczenie do publicznej obrony pomimo powtarzających się uwag co do treści rozprawy doktorskiej.

Ad 2.

Komisja doktorska w przewodzie doktorskim Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego została powołana *uchwałą nr 188/II/2023 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW z dnia 10 marca 2023 r. Uchwała nr 174/II/2023 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW z dnia 24 stycznia 2023 r.* nie została podjęta, co zostało opisane i wyjaśnione w protokole z posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW w dniu 24 stycznia 2023 r.

W kwestii dotyczącej składu komisji doktorskiej powołanej w przewodzie Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW w pełni podziela stanowisko Rady Doskonałości Naukowej wyrażone w piśmie z dnia 6 marca 2024 r. znak: DRKNK.O53.3.2024 zgodnie z którym naruszenie przepisów dotyczących powołania komisji doktorskiej może być konwalidowane po jej powołaniu, o ile czynności, o którym mowa w art. 14 ust. 3 i 4 *ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* nie zostały dokonane

przez komisję doktorską w czasie, w którym w składzie tego gremium zasiadały osoby niespełniające wymogów określonych przepisami prawa.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że powołani do składu komisji doktorskiej w dniu 10 marca 2023 r. dr hab. inż. Anna Kosieradzka oraz dr hab. inż. Janusz Zawila-Niedźwiecki znajdowali się w toku procedury powoływania ich do składu RND NZJ, co nastąpiło ostatecznie dniu 29 marca 2023 r. na podstawie *uchwały nr 316/L/2023 Senatu Politechniki Warszawskiej z dnia 29 marca 2023 r. w sprawie zmian w składzie Rady Naukowej Dyscypliny nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Warszawskiej na kadencję 2020-2024*. Ponieważ w okresie od dnia 10 do 29 marca 2023 r. komisja doktorska nie podjęła żadnych działań w takim wypadku naruszenie przepisów dotyczących powołania komisji doktorskiej podlegało konwalidacji na podstawie ww. uchwały Senatu PW.

Nie można zgodzić się również z zarzutem dotyczącym braku recenzentów w składzie komisji doktorskiej. Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW przyjęła, że recenzenci zostali powołani do składu tej komisji w dniu 10 marca 2023 r. poprzez podjęcie *uchwały nr 189/II/2023 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW z dnia 10 marca 2023 r. w sprawie wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego*. Recenzenci w przewodach doktorskich wchodzi bowiem z mocy prawa w skład komisji doktorskiej (§ 3 ust. 1 pkt 2 lit. c rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. poz. 261, z późn. zm.). Powyższe potwierdzają okoliczności faktyczne. Recenzenci powołani w przewodzie doktorskim Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego brali udział jako członkowie komisji doktorskiej we wszystkich pracach komisji doktorskiej, w tym przy podejmowaniu wszystkich trzech uchwał (brali udział w głosowaniu): (1) w sprawie przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony, (2) w sprawie przyjęcia (w tym wypadku odmowy przyjęcia) publicznej obrony oraz (3) w sprawie projektu uchwały Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW w sprawie nadania (w tym wypadku odmowy nadania) stopnia doktora.

Ad 3.

Zarzut dotyczący nieprawidłowego przeprowadzenia obrony rozprawy doktorskiej również należy uznać za bezzasadny, ponieważ w trakcie jej trwania miała miejsce pogłębiona dyskusja z doktorantem w celu lepszego poznania jego wiedzy, umiejętności i kompetencji w zakresie przygotowanej rozprawy doktorskiej. Zwyczajowo jest to tura formułowanych pytań, które doktorant notuje, a następnie może na nie odpowiadać indywidualnie lub zbiorowo. W ten sposób każda z osób uczestniczących w obronie może uzyskać interesujące ją odpowiedzi od doktoranta. W taki sposób przebiegała również obrona rozprawy doktorskiej Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego, podczas której zadawano pytania dotyczące m.in.: możliwości uogólnienia zastosowania modelu w innym kontekście niż nadzór budowlany, charakterystyki konstrukcji modelu w kontekście jego zmiennych, wyjaśnienia naprzemiennie stosowanych w odniesieniu do modelu pojęć kryterium oraz wskaźnika, wskazania różnic pomiędzy zaproponowanym nowym rozwiązaniem modelowym a znanymi w literaturze strukturami

organizacyjnymi (w szczególności dywizjonalną), porównania rozpiętości kierowania w strukturze diagnozowanej oraz dwóch proponowanych nowych rozwiązaniach modelowych.

Panu Jackowi Jezierskiemu w części jawnej obrony został udzielony głos na takich samych zasadach jak pozostałym uczestnikom obrony. Skorzystał z tego głosu wyrażając swoją pozytywną opinię dotyczącą walorów praktycznych i aplikacyjnych rozprawy. Spowodowało to reakcję dra hab. inż. Janusza Zawily-Niedźwieckiego, prof. uczelni, który podkreślił, że te aspekty są dobrze znane i były wielokrotnie podkreślane w trakcie obrony, podczas przedstawiania recenzji rozprawy oraz podczas prezentacji rozprawy. Następnie Pan Jacek Jezierski uzyskał możliwość zadania pytania, z której skorzystał formułując pytanie dotyczące procedowania kontroli koordynowana oraz wskazania funkcji koordynatora kontroli w procesie ustalania stanu faktycznego.

Ad 4.

W zakresie dotyczącym wyjaśnienia zniszczenia nagrania z przebiegu obrony rozprawy doktorskiej (str. 4 odwołania od *uchwały nr 254/II/2024*) to wyjaśnienia te również zostały przekazane Panu mgr. inż. Ryszardowi Ostaszewskiemu przy piśmie z dnia 12 marca 2024 r. znak: RNDNZJ/II/10/2024. W piśmie tym zaznaczono, że z posiedzeń rad naukowych dyscyplin PW oraz komisji doktorskich sporządza się protokoły. Nagrania ww. posiedzeń mają charakter wyłącznie pomocniczy i mają na celu ułatwienie pracy pracownikowi obsługującemu posiedzenie komisji lub rady związanej z protokołowaniem. Nagrania nie są udostępniane innym osobom oraz są niezwłocznie usuwane po sporządzeniu protokołu.

Zarzut dotyczący nieprawidłowej postawy prawnej zawartej w *uchwale nr 254/II/2024* (niewymienienie wszystkich zmian tej uchwały) należy uznać również za bezpodstawny. W podstawie prawnej *uchwały nr 254/II/2024* wskazana jest pierwsza uchwała Senatu PW powołująca członków do składu Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW. Kolejne zmiany w składzie Rady nie zmieniają podstawy prawnej jej funkcjonowania w PW. Zgodnie z przyjętą w PW praktyką nie wymienia się w podstawach prawnych podejmowanych uchwał kolejnych zmian wewnętrznych aktów prawnych PW.

Ad 5 i 6.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku powołania w uzasadnieniu normy prawnej (nieprzedstawienia uzasadnienia prawnego) uchwały *nr 254/II/2024* należy wskazać w pierwszej kolejności, że nastąpiła w nim oczywista omyłka pisarska, tj. zamiast do wymagań jakie powinna spełniać rozprawa doktorska wynikających z art. 13 *ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* odniesiono się do wymagań zawartych w art. 187 *ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.). Kwestia, iż jest oczywista omyłka pisarska nie budzi żadnych wątpliwości (takich wątpliwości nie zawarto również w odwołaniu od uchwały *nr 254/II/2024*), bowiem przepisów *ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* nie stosuje się do przewodu doktorskiego Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego. Oczywistość ww. omyłki potwierdza w szczególności prawidłowa podstawa prawna zawarta w *uchwale nr 254/II/2024*,

tj. art. 179 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, który stanowi podstawę do stosowania przepisów ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki do przewodu doktorskiego Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego. Nie bez znaczenia jest również okoliczność, iż zarówno art. 13 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki jak też art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce ustanawiają tożsame wymagania, które powinna spełniać rozprawa doktorska.

Biorąc pod uwagę powyższe, nie można zgodzić się zatem z zarzutem, iż w uzasadnieniu uchwały nr 254/II/2024 nie przywołano normy prawnej. Był nim bowiem przepis, który odnosi się do spełnienia wymagań dotyczących rozprawy doktorskiej.

Ad. 7

Odnosząc się natomiast do zarzutu dotyczącego „stwierdzenia zawartego w uchwale nr 254/II/2024” o cyt. „niewystarczającej wiedzy Doktoranta w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, jako nieprawdziwego i niemającego oparcia na faktach” należy wskazać, że zaliczenia w toku studiów doktoranckich nie stanowią podstawy do oceny wymaganej, pogłębionej wiedzy i zrozumienia w zakresie tematyki doktoratu. Nie jest nim również fakt udzielenia odpowiedzi podczas obrony, ponieważ poprawność i wystarczalność tych odpowiedzi oceniają recenzenci, członkowie komisji doktorskiej oraz członkowie Rady. W tym wypadku ocena Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW zarówno w zakresie treści rozprawy, jak i w zakresie prezentacji rozprawy oraz udzielania odpowiedzi podczas obrony rozprawy była negatywna. Wyjaśnienia w tym zakresie znajdują się zarówno w recenzjach prof. dr hab. Marka Ćwiklickiego, protokole części niejawniej obrony oraz w protokole posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW z dnia 26 marca 2024 r. Wiedza przedstawiona w każdym z wymienionych przypadków była podstawowa, w dużej mierze historyczna, pozbawiona wielowymiarowego oraz krytycznego podejścia w procesie analizy. Zauważalna także była tendencja unikania poznania, przedstawienia i wykorzystania tak rekomendowanej wiedzy w proponowanym rozwiązaniu problemu naukowego.

Ad. 8 i 9.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów dotyczących uzasadnienia podjętej uchwały (tj. niewskazania w uzasadnieniu uchwały nr 254/II/2024 dowodów w zakresie stwierdzenia „braków w zakresie doboru” (Ad. 8), niewskazania w uzasadnieniu tej uchwały braków jakie dostrzeżono w stosowaniu metod badawczych (Ad. 9) oraz nieprzedstawienia konkretnych zarzutów w zakresie nieumiejętnej prezentacji wyników badań - należy wskazać, że zarzuty te są również bezpodstawne.

W świetle orzecznictwa sądowego, z uwagi na odpowiednie stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, uzasadnienia decyzji organów właściwych w sprawach nadawania stopni naukowych nie muszą spełniać wszystkich wymogów z art. 107 § 3 tego kodeksu. „Decyzje podejmowane w tajnym głosowaniu nie mogą być merytorycznie

uzasadniane, bo przecież niemożliwe jest dotarcie nie tylko do rzeczywistych intencji głosujących, ale przede wszystkim do tego, jak kto głosował, bo właśnie tajność jest tu gwarancją wolności wyrażenia swego stanowiska i w takich wypadkach wszelka kontrola zewnętrzna (także sądowa) musi ograniczyć się do tego, czy zachowane były podstawowe reguły proceduralne” (np. wyrok NSA z dnia 7 września 2011 r., wyrok NSA z dnia 13 lipca 2018 r., I OSK 2222/16, wyrok WSA w Warszawie z dnia 28 stycznia 2022 r., II SA/Wa 2491/21). Uzasadnienie skarżonej decyzji nie może zawierać szerszych motywów, jakimi kierował się organ przy rozstrzygnięciu sprawy. Stoi bowiem temu na przeszkodzie specyfika postępowania w omawianej sprawie i fakt, że stanowisko członków organu kolegialnego, jakim jest Rada Naukowa Dyscypliny wyrażane jest w głosowaniu tajnym (np. wyrok WSA w Warszawie z dnia 2.10.2019 r. II SA/Wa 371/19). Mając na uwadze powyższe uzasadnienie *uchwały nr 254/II/2024* zostało sporządzone przy uwzględnieniu przy ww. okoliczności toku dyskusji przeprowadzonej przed głosowaniem, a także wyniku głosowania niejawnego, kiedy każdy z uprawnionych obecnych członków RND podejmuje decyzję zgodnie ze swoim sumieniem oraz oceną. W rozpatrywanym przypadku argumenty i dowody dotyczące braku spełnienia wymagań przez rozprawę doktorską Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego, o których mowa w art. 13 ust. 1-4 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, były przytaczane i komunikowane Panu mgr. inż. Ryszardowi Ostaszewskiemu wielokrotnie, zarówno w toku przygotowywania rozprawy do procedowania, dwóch tur recenzowania rozprawy, podczas dyskusji w części jawnej obrony, jak i poprzez protokół części niejawnego obrony.

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW wyjaśnia, że ocena procesu badawczego, jego wartości i wystarczalności jest zadaniem recenzentów rozprawy, członków komisji doktorskiej oraz członków Rady. Te wątpliwości zostały odzwierciedlone podczas obrony rozprawy doktorskiej, kiedy padły pytania dotyczące zarówno procedury badawczej, wykorzystanych metod badawczych, jak i sposobu realizacji badań. W szczególności prof. dr hab. Marek Ćwiklicki zawarł dużo szczegółowych uwag i pytań w tym kontekście zarówno w pierwszej i drugiej recenzji, jak również dodatkowo podczas obrony pracy. Pytania wyjaśniające zadali również członkowie komisji doktorskiej, w tym dr hab. inż. Eryk Głodziński, prof. uczelni, który poprosił o wyjaśnienie jakie narzędzia badawcze zostały wykorzystane i jak wyglądała metodyka przeprowadzonego badania, prof. dr hab. Grażyna Gierszewska zapytała o stosowanie zamiennie pojęć kryterium i wskaźnika zarówno w rozprawie, jak i podczas prezentacji, dr hab. inż. Janusz Zawila-Niedźwiecki, prof. uczelni zapytał o uzasadnienie powołania się na koncepcję teorii ugruntowanej w procesie badawczym. Odpowiedzi udzielane na te pytania nie zostały zaakceptowane i nie przekonały w pełni członków komisji doktorskiej o zrozumieniu podstaw teoretycznych oraz ram metodycznych procedury badawczej prezentowanej w rozprawie.

Ad. 10

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego „ustanowionego przez RND NZJ wymogu ustalania dostatecznego wkładu wyników pracy do dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości nie znajdującego potwierdzenia w obowiązujących przepisach” należy wskazać, że zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki rozprawa doktorska, przygotowywana pod opieką

promotora albo pod opieką promotora i promotora pomocniczego, powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego lub oryginalne rozwiązanie problemu w oparciu o opracowanie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne, lub oryginalne dokonanie artystyczne, oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej. Pan mgr inż. Ryszard Ostaszewski nie przekonał członków Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW co do spełnienia przez rozprawę doktorską wymogu oryginalności rozwiązania problemu naukowego, stosując bardzo uproszczone podejście i nie przedstawiając go dostatecznie starannie w kontekście dyscypliny, do której rozprawa doktorska została przypisana. Stąd wynikało pytanie sformułowane w trakcie obrony rozprawy doktorskiej przez dr hab. inż. Katarzynę Rostek, prof. uczelni, o wkład osiągnięć rozprawy do dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości. Miało ono wykazać, że Pan mgr inż. Ryszard Ostaszewski jest świadomy, że broniąc rozprawę doktorską w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości powinien jej główne wyniki przypisać do tej właśnie dyscypliny. Pytanie o to było uzasadnione w sytuacji, gdy recenzje rozprawy wykazały, że posiada ona pewne walory w dyscyplinie nauki prawne i znaczące braki w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Podkreślili to na obronie rozprawy jej recenzenci, zwrócił na to uwagę również Pan Jacek Jeziński obecny w części jawnej obrony rozprawy. Niestety i w tym wypadku odpowiedź Pana mgr inż. Ryszarda Ostaszewskiego nie udowodniła, że rozumie on konsekwencje przypisania rozprawy do konkretnej dyscypliny naukowej i wynikające z tego wymagania oryginalności rozwiązania w tej właśnie dyscyplinie.

Stwierdzone niedoskonałości w zakresie procedury badawczej, sposobu jej realizacji, udokumentowania i przedstawienia wyników badań oraz wypracowania na tej podstawie rozwiązania problemu badawczego spowodowały, że w przypadku rozprawy doktorskiej Pana mgr. inż. Ryszarda Ostaszewskiego ww. wymogi w ocenie Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości PW nie zostały spełnione. Wskazane mankamenty rozprawy były wielokrotnie oznajmiane, dyskutowane i konsultowane z Panem mgr inż. Ryszardem Ostaszewskim w toku długiego procesu przygotowania oraz procedowania rozprawy, co jednak nie przyniosło oczekiwanego efektu.

Przewodnicząca

Rady Naukowej Dyscypliny

dr hab. inż. Katarzyna Rostek, prof. uczelni